

## «Saps que l'animal passarà per allà, però no saps quan»

Daniel Tauste (www.danieltauste.com) treballa com a informàtic a l'Ajuntament de Badalona, però aquesta només és la seva manera de guanyar-se les garrofes. El que parla realment de la seva persona és que cada any des de fa més d'una dècada fa un o dos viatges a la recerca de naturalesa salvatge -animals, paisatges- armat amb la seva càmera fotogràfica. No són uns viatges qualssevol: a aquest home li agraden el fred i els animals de fred, i ha estat a Lapònia, al Canadà, a la Patagònia, a aquesta mena de llocs. A vegades, assumint riscos. En fi. Un fotògraf de la naturalesa.

**-Expliqui'm, ¿quin va ser el primer viatge que va fer per fotografiar naturalesa?**

-Va ser un viatge que vaig fer el 2005 a les illes Shetland, a fotografiar frarets. Em fascinen aquestes aus, que semblen tan delicades, però que són tan fortes. Des d'aleshores, tots els meus estalvis i el meu temps lliure són per preparar i fer aquesta mena de viatges.

**-La preparació. Parlem d'això.**

-Evidentment, abans d'embarcar-te en un viatge d'aquests has d'haver estudiat el comportament de l'espècie que vas a fotografiar. O, si és un paisatge el que estàs buscant, tenir una idea de quan tindràs la millor llum, i quin és la millor localització.

**-¿Quin diria que és el màxim talent que ha de tenir un fotògraf de la naturalesa?**

-Passar desapercebut. El teu repte és integrar-te, ser un element més de la naturalesa, del paisatge. Com una roca. No ser un intrús. És una altra cosa que t'enganxa d'això, que



DANNY CAMINAL

### Daniel Tauste

Cada any viatja dues vegades a llocs freds i remots a fotografiar paisatges i animals exòtics.

PER  
Mauricio  
Bernal



et sents un més. S'ha de viure la naturalesa abans de poder captar-la i transmetre-la.

**-Parlem d'algun viatge en concret. Un que li hagi resultat memorable.**

-D'acord. Jo crec que s'ha d'esmentar un dels viatges que he fet a la Patagònia. Al Seno Admirantazgo, un fiord a la part xilena de Terra del Foc.

**-Un lloc remot.**

-Molt remot. Allò més que un viatge era una expedició, així ho vaig sentir jo. Érem quatre persones i la meva il·lusió era arribar-hi per dues raons: per fotografiar les foques lleopard i perquè per allà va passar el *Beagle*.

**-Darwin.**

-És un altre estímul d'aquests viatges: anar als llocs per on van passar les grans exploracions, els grans exploradors.

**-Ho entenc. ¿Va trobar les foques?**

-Sí. Va ser bonic, perquè en vam veure una just a l'arribar, una foca curiosa que va venir a veure qui voltava per allà. Però després no les vam tornar a veure fins a l'últim dia.

**-És un viatge que té els seus riscos.**

-En el moment en què ets allà no te n'adones, però sí, al tornar penses: «Déu meu, on m'he anat a ficar».

**-I un viatge car. Són viatges cars.**

-Estalvio molt, i s'ha de saber viatjar. En el viatge a la Patagònia cada un hi va posar el seu gra de sorra: un hi va posar la furgoneta, un altre la tenda, un altre la gasolina...

**-Em va dir que havia estat al Canadà.**

-Sí. En un lloc conegut com a Brian's Bear Place, a prop de Churchill, a la badia de Hudson. Fotografiant óssos polars.

**-Quina meravella. I ¿per què sempre llocs freds? ¿No li agrada la fauna tropical?**

-Jo crec que cada fotògraf de la naturalesa té una debilitat. Jo la tinc pels animals dels climes extrems freds.

**-Una vegada vaig veure una pel·lícula en què el fotògraf esperava dies que passés no sé quin animal.**

-Sí. Saps que l'animal passarà per allà, però no saps quan. S'ha de ser pacient. Quantes vegades no m'ha passat que per estar cansat abaixo els braços un moment i just llavors passa!

**-¿I llavors?**

-Tornar a esperar. ≡